

31.12.2009

Oikeusministeriö
Lainvalmisteluosasto
oikeusministerio@om.fi

Viite: Lausuntopyyntönnö 19.11.2009 OM 12/41/2008, OM031:00/2008

EHDOTUS KULUTUSLUOTTOJA KOSKEVAN LAINSÄÄDÄNNÖN KOKONAISUUDISTUKSEKSI

Kiitämme lausuntopyynnöstänne.

Työryhmämietinnössä 2009:15 esitetty kulutusluottoja koskevan lainsäädännön kokonaisuudistus on kokonaisuutenaan pääsääntöisesti sellainen, ettei sen suhteen ole huomautettavaa jäljempänä mainittavia kohtia lukuun ottamatta. Se edustaa teknisesti täsmällistä ja selkeää lainkirjoitusta.

Kuitenkin uudistushanke, erityisesti siltä osin kuin se koskee kuluttajan oikeutta maksaa kuluttajaluotto ennen sen erääntymistä sekä vakuutusten sisällyttäminen luottokustannuksiin heikentävät luotonantajan asemaa suhteessa voimassa olevaan lainsäädäntöön. Näiltä osin muutos ei ole neutraali eikä myöskään hyväksyttävissä. Em. muutokset lisäävät luotonantajan kustannuksia ja siten viime kädessä myös luoton-saajan kustannuksia. Näistä syistä tulisi mainitulta osin pidättäytyä voimassa olevan lainsäädännön säännöksissä.

Allekirjoittaneen Autoalan Keskusliiton edustaman autokaupan osalta muutokset koskevat välittömästi niitä autoliikkeitä ja huoltoyrityksiä, jotka myöntävät kuluttajaluottoja omista varoistaan.

Tätä lisääntyvien kustannusten ja luotonantajan kannalta vaikeutuvien säännösten tarkoittamaa haittaa ei ole niiden yritysten osalta, jotka toimivat luotonvälittäjinä ja erityisesti sivutoimisina luotonvälittäjinä.

Lakiehdotuksen kuluttajansuojalain 7 luvun pykälässä 6 kohdassa 5 olevien luottokustannusten, joihin on lisätty luottosopimukseen liittyvät vakuutukset, osalta tulisi pitää aiempien säännösten varassa. Autovakuutukset ovat samankaltaisia vakuutuksia, joita asuntokaupassa käytetään ja näin ollen niiden asettaminen keskenään eriarvoiseen asemaan ei ole perusteltua.

Looginen ristiriita ja luotonantajaa kohtaan epätasa-arvoinen tilanne syntyy luottokustannuksista. Ehdotuksen 14 pykälän mukaan luotonantajalla on velvollisuus arvioida kuluttajan luottokelpoisuus. Tästä aiheutuu väistämättä kustannuksia, mutta esimerkiksi kuluttajan käyttäessä 20 pykälän mukaista peruuttamisoikeuttaan ei näitä kustannuksia voidakaan periä. Ei ole oikein, että kuluttajan käyttäessä laissa suotua peruuttamisoikeutta tästä välillisesti aiheutuvat kustannukset jäävät luotonantajan vastattavaksi, vaikka perustuvat laissa olevaan pakottavaan määräykseen.

Edelleen pykälään 28 ehdotettu luotonantajan oikeus saada korvaus ennenaikaisesta takaisinmaksusta on nykytilanteesta rajoitettu, kun siihen ei enää sisälly oikeutta korvaukseen myös siinä tilanteessa, jossa viitekoron määräytymisjakso on vähintään kolme vuotta. Autoluotot ovat usein suhteellisen pitkiä ja näin ollen tämä puute on alan kannalta haitallinen.

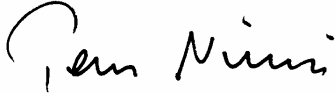
Yhtä lailla pykälään 27 ehdotettu säännös ei enää oikeuttaisi luotonantajaa perimään luoton perustamisesta aiheutuvia kuluja tilanteessa, jossa kuluttaja maksaa luoton kokonaisuudessaan ennenaikaisesti takaisin. Myös tältä osin ehdotus tulisi muuttaa ja pitää nykyinen lainsäädäntötila.

Yhteenvedona voidaan todeta, että lakiehdotuksessa em. kohdat lisäävät luotonantajien kustannuksia tilanteessa, jossa se ei ole mitenkään perusteltua. Kuluttajan asema luotonsaajana ei säännöksillä parane vaan mitä ilmeisimmin heikkenee, kun luotonannosta aiheutuvat kustannukset kuitenkin viime kädessä merkitsevät luottojen kallistumista.

Mitä vielä tulee kaavakkeeseen vakiomuotoiset eurooppalaiset kulutusluottotiedot tulisi, jos mahdollista, annettavassa asetuksessa tavoitella yksinkertaisempaa tai ”kevyempää” versiota.

Kunnioittavasti

AUTOALAN KESKUSLIITTO RY

Pekka Niemi